

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

כמות ואיכות

הרב רפאל אהרן

אבל הרבי הקדיש מזמנו להעניק עצה והכוונה. אביו של אחד משני הנערים נפטר לאחרונה, והרבי אמר לי שעליו לחזק את מערכת היחסים עם אמו; ובאשר לנער השני ביקשתי ברכה שיתבגר וישתחרר מהאופי הסוער והפראי שלו - והרבי ענה שהפראות שלו אינה בהכרח שלילית, אלא שעליו לדאוג לנתב את האנרגיות המתפרצות שלו לאפיקים הנכונים.

אחר כך שאל הרבי והתעניין בנוגע לפעילות באוסטרליה. שיתפתי את הרבי בניסיונותיי להפעיל במלבורן את "טנקי המצוות", והתלוננתי על הקשיים שחוויתי בהקשר זה. "טנקי המצוות" היו טנדרים שהסתובבו באזור השכונות היהודיות, ניגנו מוזיקה באמצעות רמקולים וקראו לנשים יהודיות להדליק נרות שבת ולגברים יהודיים להניח תפילין. היו מי שראו בהם מטרד, והייתה לא מעט התנגדות בקרב היהודים המקומיים להפעלתם.

אחרי ששמע את דבריי, אמר הרבי: "לא כל מה שעושים בארצות הברית, צריך לעשות גם באוסטרליה". הוא הסביר שבאמריקה בדרך כלל עיקר הדגש הוא על מספרים; על הכמות. אולם באוסטרליה, אנשים זקוקים לגישה יותר אישית ופרטנית.

"אז, לא לעשות את הפעילות הזו באוסטרליה?", שאלתי.

"לא", ענה הרבי, "עליך להמשיך בפעילות הזו גם באוסטרליה. אבל, עליך למצוא דרכים כיצד לעשות זאת יותר בשקט, מבלי לעורר התנגדות".

הרבי הוסיף והסביר: "זה דומה לאופן שבו אדם עשוי להתמקד בקיום מצוות 'ואהבת לרעך כמוך'. יש מי שמקיימים זאת בצורה כללית, באמצעות פתיחת מוסדות וכדומה. אחרים מקיימים זאת באמצעות קשירת קשרים ופיתוח מערכות יחסים; התפקיד שלך הוא להתמקד

הקשר שלי עם חב"ד נוצר בשלב מוקדם בחיי, כאשר נכנסתי ללמוד בבית הספר החב"די בעיר מלבורן, ושמרתי על קשר עם חב"ד גם אחרי שהמשכתי הלאה למסגרות לימוד אחרות. אחרי שסיימתי את לימודיי באוניברסיטה התחלתי לעבוד עבור חב"ד, וניהלתי את הפעילות של ארגון צעירי אגודת חב"ד באוסטרליה.

המפגש הראשון שלי עם הרבי התקיים בשנת תשל"ד (1974), כשהייתי בגיל עשרים ואחת. הגעתי כחלק מקבוצה של צעירים מאוסטרליה שבאו לניו יורק, והייתה לי הזכות להיכנס ליחידות שארכה כמה דקות. כשנכנסתי, הגשתי לרבי פתק שעליו רשמתי את שמי, כמקובל. אלא שבמקום לכתוב את שמי המלא, רפאל יונתן, כתבתי רק רפאל. הרבי הביט בפתק, ואמר: "עליך לוודא שתיקרא בשמך הנכון". כיצד ידע הרבי שזה אינו שמי הנכון, המלא? אין לי מושג.

במהלך אותה יחידות ביקשתי מהרבי ברכה עבור שני נערים שעבדתי עמם באותה תקופה. כתבתי לרבי את שמותיהם, ולא סיפקתי שום מידע נוסף מעבר לכך,

«

להיות הורייך לעד. לכן, עלייך לטפח את הקשר שיש לך עם כל אחד מהם בנפרד, ולהשתחרר מהמחשבות על כך שמשפחתך אינה כפי שהיית רוצה שהיא תהיה."

הנערה הזו פשוט נדהמה מהמכתב הזה, והיא לקחה את הדברים לתשומת לבה. הוריה היו מסוכסכים והתקוטטו ביניהם, והיא חשה פגועה מאוד מהמצב. אך אז בא הרבי והראה לה, שלמרות כל מה שקורה, ביכולתה להמשיך לקיים מערכת יחסים נפרדת עם כל אחד מהם. אך מה שהדהים אותה יותר מכל, הייתה העובדה שהיא מעולם לא גילתה דבר בקשר לכל זה לרבי, וכיצד הוא ידע?

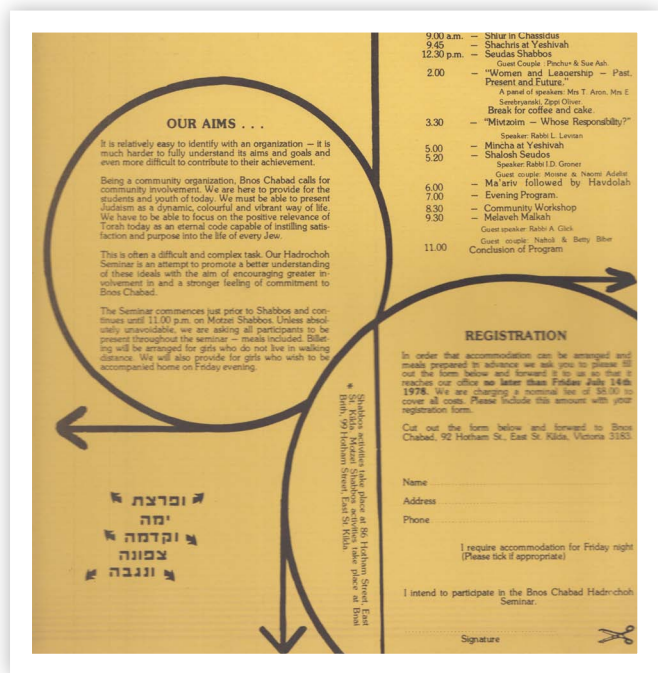
לפעמים, נראה היה לי שהוא ידע כל דבר. אולם, ללא ספק, הוא שם לב לכל דבר.

פעם הוצאתי עלון פרסום לסמינר להכשרת מדריכות לנערות. נשאר בדף עוד קצת מקום פנוי, ובמקום להשאיר אותו ריק, החלטתי לנצל את השטח ולרשום שם פסוק מהתורה שהפך לסיסמה של תנועת חב"ד: "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה".

שלחתי את העלון הזה לרבי, וקיבלתי מיד תשובה בה העיר הרבי על כך שנשמטה אות בודדת - אות ו' אחת זעירה מהמילה "צפונה".

כל הציטוט הזה נכתב במודעה בגודל פונט קטן למדי, ועם זאת הרבי הבחין באותה אות יחידה שהושמטה. התרגשתי ונדהמתי. כמה תשומת לב הקדיש הרבי לכל דבר ולכל אחד. הוא שם לב לכל מילה, לכל אות, לכל אדם ולכל נשמה.

בלאהוב כל יהודי פרטי כשלעצמו. ואני מברך אותך שאכן תצליח במשימתך לאהוב כל יהודי כפרט, בפני עצמו". באופן אישי, ראיתי בברכה זו שהעניק לי הרבי את הצהרת המשימה ואת השליחות של חיי. אחרי שהגדרתי מחדש את סדרי העדיפויות שלי, גם הצלחתי בהפעלת "סנקי המצוות" על ידי שהורדתי להם מעט את עוצמת הקול, עד שאנשים התרגלו אליהם.

אחרי שהתחנתני, הייתי מעורב בניהול המסגרות לבנות "בנות חנה" ו"אוהל חנה".

באותה תקופה הייתה לי תלמידה ב"אוהל חנה" שהתמודדה עם נושאים אישיים מורכבים. עודדתי אותה לכתוב לרבי, וכך היא עשתה. היא כתבה מכתב מאוד קצר, בן שני משפטים בלבד, שתוכנו היה בערך כך: "רבי יקר, אני עוברת תקופה קשה מאוד. אני לא בטוחה שאני רוצה להישאר כאן".

הרבי הגיב במכתב מפורט, בן שלושה עמודים! זה היה מדהים, ממש יוצא מגדר הרגיל! שכן, הוא כתב לה בקשר לדברים שהיא כלל לא הזכירה במכתבה, כמו למשל, הגירושין של הוריה. הוא יעץ לה לפתח מערכת יחסים נפרדת עם כל אחד מההורים, ולא להתערב במריבות שלהם זה עם זה. "יש לך אבא ויש לך אמא", כתב לה הרבי. "הם היו אביך ואמך לפני שהם התגרשו, והם ימשיכו

מוחפס זמנא ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

הרב רפאל אהרן, יועץ ומטפל, הוא מנהל מרכז גייטוויי ליעוץ משפחתי שבמלבורן, אוסטרליה. הוא רואיין בביתו בחודש סיוון, תשע"ו (2016).

לזכות הוריינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי
הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ז (1976) — הרבי הכריז על השנה הקרובה כעל 'שנת החינוך', וקרא לעשות מאמץ מיוחד שכל ילד יהודי יזכה לחינוך יהודי. לאורך החודשים הבאים, שב הרבי והאיץ במנהיגי קהילות ובשלוחים לפעול ככל יכולתם בתחום זה. כ"ד בניסן

1 שיחות קודש תשל"ז, חלק ב, עמ' 118

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015